

16 octombrie – 22 octombrie

Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău

Textul de memorat: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.” (Deuteronomul 6:5)

În religia iudaică, una dintre rugăciunile cele mai importante este preluată din Deuteronomul 6. Este cunoscută drept „Shema”, bazată pe primul cuvânt ebraic din rugăciune, din rădăcina *shama'* care înseamnă „a asculta” sau chiar „a se supune” - un cuvânt care apare în repetate rânduri nu doar în Deuteronomul, ci în tot Vechiul Testament.

Primul vers din rugăciunea „Shema” sună astfel:

Shema Yisrael Adonai Elohenu Adonai echad.

Acesta înseamnă: „Ascultă, Domnul, Dumnezeu nostru, este singurul Domn” (Deuteronomul 6:4). De multe ori, când evreii rostesc rugăciunea aceasta își acoperă ochii, ideea fiind aceea ca nimic să nu îi distragă de la a se gândi la Dumnezeu. Acest prim vers din „Shema” este considerat a fi o afirmație a naturii monoteiste a lui *Adonai Elohenu*, „Domnul, Dumnezeul nostru”, și a loialității lui Israel doar față de El și față de niciun alt „dumnezeu”. De fapt, s-ar putea citi și: „Domnul este Dumnezeul nostru.”

Acest singur vers este parte din primul discurs pe care Moise li l-a adresat copiilor lui Israel atunci când aceștia erau pe punctul de a intra în Țara Promisă. Totuși, ce urmează după versul introductiv este o expresie puternică a adevărului care rămâne la fel de crucial acum cum a fost atunci.

Duminică, 17 octombrie – Să-L iubești pe Dumnezeu

După ce le-a relatat copiilor lui Israel istoria lor, Moise a început să le dea îndrumări cu privire la ce trebuiau să facă pentru a lua în stăpânire țara și pentru a prospera în ea. Într-adevăr, cineva ar putea susține că, în cea mai mare parte, Deuteronomul tratează un singur lucru: Domnul le spune israeliților ce trebuie să facă pentru a respecta partea lor din legământul pe care El, în îndurarea Lui, l-a încheiat cu ei ca să împlinescă făgăduința făcută părinților lor.

Deuteronomul 6 începe astfel: „Iată poruncile, legile și rânduielile pe care a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire; ca să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe care ți le dau și să ai zile multe” (Deuteronomul 6:1,2).

1. Ce poruncă le dă Domnul Dumnezeu copiilor lui Israel în versetul 5? Ce înseamnă aceasta? Deuteronomul 6:4,5

Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta...? Ce interesant este că aici, în mijlocul discursului despre legi, avertizări, reguli și prevederi, oamenii sunt chemați să-L iubească pe Dumnezeu. Și nu doar să-L iubească, ci să facă asta cu „toată inima lor, cu tot sufletul lor și cu toată puterea lor”, lucru care arată spre natura absolută a acestei dragoste.

A-L iubi pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea noastră înseamnă că dragostea noastră pentru El ar trebui să fie supremă, mai presus de dragostea pentru oricine altcineva și pentru orice altceva, deoarece El este temelia întregii noastre ființe, a existenței noastre și a oricărui alt lucru. Dragostea noastră pentru El ar trebui să pună dragostea pentru orice altceva în perspectiva corectă.

- Studii -

Studiul 4 – Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău

În ebraică, pronumele tău/ta din „Domnul Dumnezeuul tău... inima ta... puterea ta” este la singular. Da, Dumnezeu i-a vorbit poporului în ansamblu, dar întregul este doar atât de puternic pe cât sunt, individual, diferitele lui părți. Domnul vrea ca fiecare dintre noi, deși suntem parte dintr-un corp mai mare, să-I fim credincioși în mod individual, iar temelia acestei credincioșii ar trebui să fie dragostea noastră pentru El, pentru ce este El și pentru ce a făcut pentru noi.

Ce înseamnă pentru tine să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta?

Luni, 18 octombrie – Să te temi de Dumnezeu

Moise le-a spus copiilor lui Israel să-L iubească pe Dumnezeu cu tot ce erau ei. Aceasta era o poruncă. Totuși, cu câteva versete mai înainte, Moise le-a dat o altă poruncă: „Să te temi de Domnul, Dumnezeuul tău” (Deuteronomul 6:2).

2. Ce se spune în versetul de mai jos despre dragoste și teamă și cum înțelegem ideea aceasta? Deuteronomul 10:12

Într-un verset, israeliților li se spune să se teamă de Dumnezeu, într-un altul, să-L iubească, iar în acest verset li se spune și să-L iubească, și să se teamă de El, în același timp. În înțelegerea obișnuită a termenului „teamă”, aceasta ar putea însemna o contradicție, dar nu este. În schimb, teama de Domnul - în sensul de teamă respectuoasă, venerație și respect pentru ce este El, pentru autoritatea, puterea, dreptatea și neprihănirea Lui, în special în contrast cu păcătoșenia, cu slăbiciunea și cu totala noastră dependență de El - ar trebui să fie o reacție naturală. Noi suntem ființe căzute, ființe care au călcat Legea lui Dumnezeu și care, dacă nu ar fi harul Său, merită condamnarea și moartea veșnică.

3. Cum ne ajută aceste versete să înțelegem cum este posibil să ne temem de Dumnezeu și să-L iubim, în același timp? Efeseni 2:1-10

În ciuda faptului că am fost „copii ai mâniei” (motiv pentru care ar trebui să ne temem de El), Hristos a murit pentru noi și ne-a dat astfel o nouă viață în El, care include eliberarea de păcat și de condamnarea trecutului (motiv pentru care ar trebui să-L iubim). Și după cum acest lucru este adevărat pentru noi, astăzi, același principiu a fost aplicat și Israelului antic: ei au fost robi în Egipt, condamnați la sclavie și la asuprire, și doar dragostea și bunăvoința lui Dumnezeu le-a adus izbăvirea. „Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeuul tău, te-a scos din ea” (Deuteronomul 5:15). Astfel, nu este de mirare că ei L-au iubit și s-au temut de El deopotrivă. Și dacă ei au trebuit să facă așa, cu cât mai mult ar trebui să facem astfel noi, care avem acum marele adevăr că Isus a murit pe cruce pentru noi?

Citește Apocalipsa 14:6,7. Cum trebuie să înțelegem motivul pentru care porunca de a ne „teme de Dumnezeu” ar trebui să fie prima poruncă din mesajul final al Domnului pentru lume? Fiindcă știm ce urmează să se întâmple în lume, de ce această poruncă are sens într-un mod special?

Marti, 19 octombrie – El ne-a iubit întâi

Chiar și în mijlocul regulilor și reglementărilor din Deuteronomul și al tuturor îndemnurilor prin care națiunea iudaică era avertizată să păzească „poruncile, legile și rânduielile Mele”, israeliții trebuiau, înainte de toate, să-L iubească pe Dumnezeu cu toată inima lor, cu tot sufletul lor și cu toată puterea lor. Desigur, aveau un motiv întemeiat să facă astfel.

4. Ce ne învață textele următoare despre dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Lui? Deuteronomul 4:37; 7:7,8,13; 10:15; 23:5; 33:3

De nenumărate ori în Deuteronomul, Moise le-a spus copiilor lui Israel despre dragostea lui Dumnezeu pentru părinții lor și pentru ei. Dar mai mult decât prin cuvinte, Domnul Și-a descoperit această dragoste prin acțiunile Sale. Altfel spus, în ciuda neajunsurilor lor, a eșecurilor și a păcatelor lor, dragostea lui Dumnezeu a rămas neclintită - o dragoste care s-a manifestat evident în purtarea Lui față de ei.

5. „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi” (1 Ioan 4:19). Cum ne ajută acest text să înțelegem de ce ar trebui să-L iubim pe Dumnezeu?

Dragostea lui Dumnezeu pentru noi precedă existența noastră, întrucât planul de mântuire a fost făcut cu mult înainte de „întemeierea lumii” (Efeseni 1:4).

Ellen G. White afirmă: „Planul pentru răscumpărarea noastră n-a fost un gând venit ulterior, un plan alcătuit după căderea lui Adam. A fost o descoperire a «tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri» (Romani 16:25). A fost o dezvăluire a principiilor care, din veacuri veșnice, sunt temelia tronului lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 22

Cât de binecuvântați suntem că Dumnezeu este, într-adevăr, un Dumnezeu al dragostei - o dragoste atât de mare, încât a mers pentru noi până la cruce, o dragoste care se jertfește și în virtutea căreia El „S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce” (Filipeni 2:8). Astfel, noi avem astăzi o revelație a dragostei lui Dumnezeu pe care copiii lui Israel probabil nu și-au putut-o nici măcar imagina.

Și dacă, în loc să fie dragoste, Dumnezeu ar fi fost un Dumnezeu al urii sau unul indiferent? Ce fel de lume ar fi fost aceasta? De ce descoperirea dragostei lui Dumnezeu pentru noi este un lucru de care ar trebui să ne bucurăm cu adevărat?

Miercuri, 20 octombrie – Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile Mele

Israel, ca popor, a fost chemat să-L iubească pe Dumnezeu. Dar un asemenea lucru se putea întâmpla doar dacă fiecare om în parte Îl iubea. Ca ființă umană individuală, căreia i-a fost dat liberul-arbitru, fiecare israelit trebuia să facă alegerea de a-L iubi pe Dumnezeu - și ei trebuiau să arate această dragoste prin ascultare.

6. Care este tema comună a acestor texte? Deuteronomul 5:10; Deuteronomul 7:9; Deuteronomul 10:12; Deuteronomul 11:1; Deuteronomul 19:9

Mai clar de atât cât ar putea fi Cuvântul lui Dumnezeu? După cum Dumnezeu nu S-a limitat la a spune că ne iubește, ci a dezvăluit această dragoste prin ce a făcut și încă face în favoarea noastră, tot astfel și copiii lui Dumnezeu trebuie să-și arate dragostea pentru Dumnezeu prin faptele lor. Și în aceste texte vedem că dragostea față de Dumnezeu este legată inseparabil de ascultarea de El. Iată de ce, atunci când Ioan afirmă: „Căci dragostea lui Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui” (1 Ioan 5:3) sau când Isus spune: „Dacă mă iubiți veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15), ei nu fac decât să afirme învățătura aceasta fundamentală. Dragostea față de Dumnezeu trebuie să fie întotdeauna manifestată prin ascultare de El. Așa a fost dintotdeauna și așa va fi mereu. Iar această ascultare de Dumnezeu înseamnă ascultare de Legea Lui, de Cele Zece Porunci, care includ și porunca a patra, despre Sabat. Păzirea poruncii a patra nu înseamnă legalism mai mult decât ar însemna păzirea oricărei alte porunci din celelalte nouă.

Când Moise a chemat de nenumărate ori poporul să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu, a făcut-o după ce evreii fuseseră eliberați din Egipt. Cu alte cuvinte, dragostea și supunerea lor era un răspuns la izbăvirea pe care Dumnezeu le-o adusese. Ei fuseseră răscumparați de Domnul. Acum, urmau să răspundă printr-o ascultare plină de credincioșie față de poruncile Lui. Este vreo diferență astăzi?

Care este experiența ta în ce privește ascultarea de Dumnezeu? Care îți este motivația? De ce aceasta ar trebui să fie dragostea față de El? De asemenea, ce rol ar trebui să aibă teama, în înțelegerea biblică a acestui concept?

Joi, 21 octombrie – Cea mai mare poruncă dintre toate

Oricât de mult încearcă unii creștini, din diferite motive, să separe Vechiul Testament de Noul Testament, nu se poate, cel puțin nu fără a priva cu totul Noul Testament de adevărata lui semnificație. Noul

Testament, cu revelația lui despre Isus și cu explicațiile lui teologice despre viața, moartea, învierea și lucrarea Lui de Mare-Preot, arată spre împlinirea multor profeții și tipuri din Vechiul Testament. În multe feluri, Vechiul Testament formează fundalul, contextul sau baza pentru Noul Testament. Ambele testamente dezvăluie bunătatea și dragostea lui Dumnezeu.

7. Ce întrebare a fost pusă în legătură cu „cea mai mare poruncă dintre toate”? Ce a răspuns Isus și de unde Și-a luat răspunsul? Marcu 12:28-30

Este interesant că un cărturar, adică un om care își dedicase viața înțelegerii Legii și modului în care ar trebui să fie ea aplicată, a pus această întrebare. Având în vedere numeroasele legi de care evreii credeau că trebuie să asculte (tradiția iudaică de mai târziu spunea că erau 613), nu este surprinzător că ei voiau ca totul să fie concentrat într-o singură întrebare.

Și ce a făcut Isus? A mers direct la Deuteronomul 6, începând cu: „Ascultă Israele: Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn” (Deuteronomul 6:4), și apoi a citat și următorul verset, care spune să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. El le-a îndreptat astfel atenția spre afirmația-cheie că Domnul era Dumnezeuul lor, singurul lor Dumnezeu, și, pe baza aceluia mare adevăr, le-a amintit că erau chemați să-L iubească în mod suprem.

Ce altceva ar putea fi „adevărul prezent” mai mult decât această poruncă? Și în zilele de pe urmă, când se vor desfășura evenimentele finale și fiecare va fi chemat într-un mod foarte dramatic să aleagă să fie de o parte sau de alta, poruncile lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:12) vor juca un rol crucial.

În ultimă instanță, alegerea de partea cui vom fi, chiar și în fața persecuției, va depinde de cât de autentică este dragostea noastră pentru Dumnezeu. Acesta este factorul decisiv și putem ajunge să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru și cu toată puterea noastră doar atunci când ajungem să-L cunoaștem și să experimentăm personal bunătatea, dragostea și harul Lui.

Dacă cineva te-ar întreba cum ajung oamenii să-L iubească pe Dumnezeu, pe care nu L-au văzut personal, ce ai spune?

Vineri, 22 octombrie – Un gând de încheiere

„Crucea lui Hristos va constitui obiectul studiului și al imnurilor celor mântuiți în toată veșnicia. În Hristos Cel glorios, ei Îl vor vedea pe Hristos Cel răstignit. Nu vor uita niciodată că El, a cărui putere a creat și a susținut lumile nenumărate din spațiul infinit, iubitul Fiul al lui Dumnezeu, Maiestatea cerului, El, pe care heruvimii și serafimii strălucitori se bucurau să-L adore, S-a umilit pentru a ridica omenirea căzută. De asemenea, nu vor uita că Isus a suferit vina și rușinea pentru păcat și că a trebuit să suporte gândul că Tatăl Său Și-a întors fața de la El, până când suferințele unei lumi pierdute I-au sfâșiat inima și I-au zdrobit viața pe crucea de pe Calvar. Creatorul tuturor lumilor, Judecătorul tuturor destinilor, a renunțat la slava Sa și S-a umilit din dragoste pentru om - iată ce va provoca pentru totdeauna uimirea și adorarea universului! Când cei mântuiți Îl privesc pe Salvatorul lor și văd gloria eternă a Tatălui strălucindu-I pe față, când privesc tronul Său veșnic și știu că Împărăția Sa nu va avea sfârșit, izbucnesc în cântarea entuziastă: «Vrednic, vrednic este Mielul care a fost junghiat și ne-a răscumpărat prin sângele Său prețios pentru Dumnezeu!»” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pp. 651-652

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Galateni 2 - Efeseni 2

1. De ce a stat Pavel împotriva lui Petru în public?
2. Cine sunt fiii lui Avraam?
3. Cui trebuie să facem bine în primul rând?
4. Care este temelia pe care suntem zidiți?

Evanghelizare, Secțiunea 16, subcapitolul „Relația dintre lucrarea medicală și cea pastorală”

5. Când ajunge lucrarea unui slujitor al Evangheliei să fie completă?